

ประเภทภูมิปัญญาด้าน ประดิษฐ์ เป็น เครื่องทุนแรง

ชื่อภูมิปัญญา สลุ่ง (ขัน)

บทนำ/ความสำคัญของภูมิปัญญา

สลุ่ง เป็นภาษาชนของใช้ที่พูนในพื้นบ้านอีสาน เวียงสา ที่ถือว่าเป็นของเก่าแก่โบราณ ที่นำอกรมาใช้ในงานต่าง เช่น ไปวัด ไปวา และพิธีกรรมพื้นบ้านพื้นเมือง ส่วนมากที่พูนจะทำมาจาก เงิน ถือเป็น เครื่องเงินประเภทของใช้ และถือเป็นของมีค่าที่มีราคาสูงพอสมควร และยังถือเป็นของมงคล โบราณที่ทำให้เกิดความสุขร่มเย็น เครื่องเงินที่พบพูจจำแนกให้ได้รู้ ได้ศึกษา กันดังนี้ คือ

1. ขัน (พาน) เป็นของที่ใส่คอกไม้สูปเทียน เพื่อเอาไว้ทำพิธีต่าง ๆ โดยมีส่วนประกอบ คือ ส่วนบนสุดเรียกว่า “ใบขัน” ส่วนรองลงมาเรียกว่า “ตุ้มขัน” ส่วนกลางสุดเรียกว่า “แ沙龙” ขันมีลักษณะคล้าย ฉุก ฐานร่างสุดเรียกว่า “ต้นขัน” โดยจะถูกยึดจากสัก หรือ แซ่ ลวดลายบนขันเงิน (พาน) จะถูกสัก พื้นบ้านเรียกว่า ต้อง เป็นลายพื้นเมือง เรียกว่า ลายดอกกระถินเป็นส่วนใหญ่ จะมีขนาดใหญ่ กลาย เล็ก และเล็กสุด จะใช้เป็นพานใส่เมี่ยง บุหรี่ เพื่อเอาไว้ตอนรับแขกหรือผู้มาเยี่ยมเยือน

2. สลุ่ง (ขัน) มีลักษณะเหมือนกับโถ ทำมาจากเงิน สัก漉ดลายเป็นลายดอกพักกระถิน ลาย ดอกไม้ ลายนกนัยตรี น้ำดวยกัน 2 แบบ คือ แบบเรียบ ไม่มีลวดลาย เรียกว่า สลุ่งเกลี้ยง แบบมีลวดลาย เรียกว่า สลุ่งดอก ใช้บรรจุสิ่งของ เช่น ข้าว อาหาร ไปทำบุญตามโอกาสต่าง ๆ และนำไปส่งน้ำอบน้ำหอน ไปสัมมาระวะ ตลอดจนใช้เป็นที่ใส่ของร่วมทำบุญ จะมีขนาดใหญ่ กลาย เล็ก ถ้ามีเป็นคู่ที่มีลวดลาย เมื่อถูกน้ำหอน ก็จะหักตัว แต่ 50 บาทขึ้นไป (1 บาทเท่ากับ 15 กรัม) เรียกว่า สลุ่งหาน สำหรับลูกเล็ก เส้นผ่าศูนย์กลาง 3 – 4 นิ้ว เรียกว่า จอก ถ้าเส้นผ่าศูนย์กลาง 5 – 6 นิ้ว เรียกว่า สอง ถ้ามีฝาปิดเรียกว่า AABB ข้าวนาตร ทั้งหมดนี้จัดเป็นภาษาระหว่างเครื่องเงิน

3. เครื่องเงินประเภทของใช้ อันเป็นสัญลักษณ์บ่งบอกความเป็นฐานะว่ามีภูมิภาคอย่างใด ได้แก่ กระบวนการทำงานจากเงินล้วน ๆ เรียกว่า น้ำบวยเงิน เทียนหมาก เรียกว่า คุหมาก นอกจากนี้ยังมีเงินขัดที่ เรียกว่า ต้ายแ沙龙 กำไลเงิน เรียกว่า ขาไม และปั่นปักพม หวาน สร้อยกระดุม และน้ำคุเงิน ขันหมาก เงิน ช้อนเงิน ท้าวพีเงิน (ป้าก) ดาดเงิน และมีด ดาบ เรียกว่า หลูบเงิน

บรรดาเครื่องใช้ที่เป็นครัวเงิน ยังเป็นวัตถุสิ่งของที่บ่งบอกถึงฐานะของผู้เป็นเจ้าของและยังเป็นสิ่งที่ เชิดหน้าชูตา (อวด) ภานะวัตถุที่ผลิตมาจากเงิน นับเป็นภูมิปัญญาด้านของช่างพื้นบ้าน ในอีสาน เวียงสา โดยมีช่างที่เงินในพื้นที่บ้านกลางเวียง บ้านดอนแท่น บ้านห้วยแก้ว บ้านน้ำป้า และปัจจุบันนี้ยัง หลงเหลืออยู่อีกหนึ่งรายคือ บ้านสถาาน ตำบลกลางเวียง อีสาน เวียงสา จังหวัดน่าน และเป็นสิ่งที่เรารู้ อนุรักษ์ และสืบสานภูมิปัญญาช่างทางด้านนี้ ให้แพร่หลายต่อไป

แหล่งข้อมูล

นายณัณ พ่องเมืองแก่น

บ้านเลขที่ 184 หมู่ 4 บ้านบุญยืน ตำบลคลองเวียง อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน 55110

โทรศัพท์ 054 - 781105